

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirker

den 20. maj 2013

Kirkedag: 2. pinsedag/A

Tekst: Joh 3,16-21

Salmer:

SK: 294 * 289 * 280 * 292 * 287,2 * 298

'Således' er svaret på 'hvorledes'. "Således elskede Gud..." er indirekte svaret på spørgsmålet: "Hvorledes elskede Gud?" Det er meget vigtigt, at det ikke handler om, *hvor meget* eller *hvor højt* Gud elskede, men netop *hvorledes*. Det vigtige er, at 'hvorledes' følges af en handling. Guds kærlighed er kendetegnet ved handlinger, for når Gud elsker, gør Han noget. Det er også værd at bemærke, at Guds handlinger har konsekvenser. "Således elskede Gud... at han gav...for at..." Guds handlinger har altid konsekvenser – af afgørende betydning, for målet for Hans handlinger. Når Gud elsker har det afgørende betydning for os.

I GT-salmen, vi læste først i gudstjenesten, er det værd at bemærke, at alle beskrivelserne af Gud Herren, er ved aktive udsagnsord, altså handlinger, som Gud gør, og det har afgørende betydning for mennesker. Eksempelvis blot ordene, som jo meget apropos pinsen handler om ånd:

...du tager deres (msk) ånd bort, og de dør...
du sender din ånd, og der skabes liv.

Faktisk er det kendetegnende i Hele Bibelen, at Gud er handlende i sin kærlighed. Gud gør noget for mennesker. Aldrig for sig selv. Det er ikke sådan, at Gud viser sin kærlighed ved handlinger. Guds kærlighed **er** handlinger. Når Gud elsker **gør** Han noget.

”Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne Søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.”

Guds kærlighed er menneskets frelse. Frelesmulighed. Konsekvensen af Guds kærlighed er gældende ”for at, enhver som tror på ham (Jesus), ikke skal fortabes med have evigt liv.”

Det er klart, at det kun gælder den, som tror, at Guds kærlighedshandling i Jesu liv, død og opstandelse er frelsen. Udgangspunktet er, at hele verden er dømt til fortabelse. Dømt til fortabelse i synd og død. Dømt til fortabelse i begær og vantro. Dømt til fortabelse, fordi verden vender Gud ryggen i selvforherligelse og selvretfærdighed. Det kan godt være, at vi går rundt og synes, at så forfærdeligt er det da ikke, og jeg er i hvert tilfælde ikke således, og jeg tilbyder jo heller ikke ligefrem Djævelen. Det er lige meget, og så kan vi synes, det er nok så uretfærdigt; men det er en snak, vi må tage med Gud. Men sådan har Gud bestemt det. Den verden, som betvivler Hans ord, ligger uden for Paradis. Ligger dér ude, hvor synd og død råder. I fortabelsen.

Og den verden er elsket af Gud. Den verden har Gud ikke vendt ryggen til. Det forsikres vi om ved det ene liturgiske element, der er med i enhver handling her i kirken, uanset hvilken slags gudstjeneste eller kirkelig handling det er, så lyder det altid: ”Herren lade sit ansigt lyse på dig og være dig nådig. Herren løfte sit åsyn på dig...” Fortabelsens verden er elsket af Gud. Elsket i en kærlighed, der gør noget for den verden: giver den en frelsesmulighed. Og enhver, som tror, at Jesus er Guds kærlighedshandling, går ind under denne handlings konsekvenser: frelsen fra fortabelsen og ind i den evige herlighed.

Guds kærlighed er handlende for at...

Guds kærlighedshandlinger er evigt gyldige. Gud gav sin enbårne Søn – i fortiden – for at, enhver som tror – i nutiden. Guds handlinger i en nok så fjern fortid er gældende for os i dag. Derfor **er** Guds nåde i verden. Guds tilgivelse **er**. Jesu liv, død og opstandelse behøver aldrig mere at blive gentaget. Det er sket en gang for alle. Dets gyldighed er så at sige serveret på det sølvfad, nadverens brød ligger på.

Men det er nødvendigt, at jeg tror det, for at det kan blive til sandhed og konsekvens for mig. Det er nødvendigt, at jeg vender mig mod det og går ind i konsekvensen. Det er nødvendigt, at jeg erkender, at jeg kan ikke frelse mig selv, men Gud har givet mig frelsesmuligheden. Jeg skal bare række ud efter den. Enhver, som tror på ham, skal få syndsforladelse i hans navn, som Peter siger i den anden læsning i dag.

For at se, at hvad der er sket i fortiden har gyldighed for mig, er det nødvendigt med Gud Helligånd. Gud Helligånd er Guddomsfylden i os uafhængigt af tid og sted. Gud Helligånd er Guds nutidige gyldighed af fortidens kærlighedshandlinger. Uden Gud Helligånd kan vi ikke komme ud over fornuften og ind i troens verden, hvor megen fornuft kommer til kort. Den troens verden, hvor vi ser, at den verden, som har vendt Gud ryggen, har Gud vendt sit ansigt imod. Den verden, som ikke elsker Faderen, den verden har Faderens kærlighed. Det kan ingen fornuft forklare eller forholde sig til, for i vores fornuft og retfærdighedsbegreber er det absurd og et paradoks. Men sådan er det, for således elsker Gud. Uden Gud Helligånd kan vi ikke komme ud over os selv og ind til Gud. For vi frygter, at slipper vi os selv, så tabes vi. Uden Gud Helligånd kan vi ikke se, at det netop er sandt, at når vi krampagtigt forsøger at holde fast i os selv og vort eget, så fortabes vi. Uden Gud Helligånd

kan vi ikke se, at i erkendelse af fortabelsen, vendes vi i tro mod Jesus, og deri gribes vi i frelsen.

Uden Gud Helligånd kan vi ikke se, hvad sand kærlighed er, således som Gud elsker, og som ethvert menneske har brug for og krav på.

Læser vi i NT om Helligånden, og ser vi i de salmer, vi også synger her i pinsen, så er der også skrevet meget om Helligåndens betydning og gerning. Det er beskrevet på samme måde, som Gud Fader er beskrevet: ved handlingsord. Og de handlingsord eller betegnelser (lysets ånd, sandheds ånd osv.), der også bruges om Gud Helligånd, er alle ord, der både siger noget om Gud Helligåndes væsen, om Gud Helligåndes vilje og Gud Helligåndes mål. Gud Helligånd beskrives som handlende i og for mennesket og dets frelse. Handlende i og for mennesket for at vise os, at Guds frelse **er** sket i verden i Guds Enbårne Søn, Jesus Kristus.

Også om Jesus blev der sagt, og sagde han selv: Jeg er verdens lys, sandheden og livet m.m. Der er altså blevet sagt det samme om Jesus, som der er blevet sagt om Gud Fader, og som også siges om Gud Helligånd. Således **er** Gud i sin kærlighed, som vi ved Gud Helligånd ser det i Jesus Kristus, Guds frelsende kærlighedshandling.

Det forholder vi os til i vore gerninger, jf. Jesu ord i evangeliet. Vore handlinger sker i lyset eller i mørket, er af det onde eller af sandheden. Gerninger gjort i sandheden, er gerninger gjort i Gud.

Det er Gud Fader selv, der ved sin Ånd åbner vore øjne for kærlighedshandlingen. Det er Gud Helligånd, der kan få os til at se, at Guds kærlighedshandlinger skal præge vore

handlinger. Vi skal elske – ikke verden, for det magter vi ikke; men vi skal elske Gud og vores næste. Vi skal handle i kærligheden, for at.. Det skal siges om os, at således elsker vi Gud og næsten, at vi gør...for at... Vore handlinger for Gud og hinanden skal ikke beskrive kvantitativt eller kvalitativt vor kærlighed. Vore handlinger skal være kærlighed.

At elske, som Gud gør og som Gud vil, at vi skal ville, er at gøre det nødvendige for den andens skyld. Det er at behandle hinanden ordentligt. Det er om nødvendigt at give slip på sig selv og sit eget for den andens skyld. Det er at vende sig mod den anden. Det er at se den anden. Det er at være den andens frelse.

At være hinandens frelse skal forstås således, at vi skal være lys i hinandens mørke. Vi skal være glæden i hinandens sorg, lindring og trøst i hinandens smerte, håb i hinandens afmagt. Vi skal være det nødvendige for hinanden for at frelse hinanden i de ting vi kan frelse hinanden fra. Det skal vi, for derved at være Guds kærlighed i vore egne og hinandens liv, Guds kærlighed ved Gud Helligånds hjælp og tilskyndelse.

Vi skal være således for hinanden, også for at vise hinanden, når også vi står fortabte og afmægtige i livet, at der er én, der aldrig er fortabt og afmægtig, og som elskende ser til os. Når vi kommer til kort i vore kærlighedsgerninger, da må vi glæde os over, trøste os ved og være et vidnesbyrd for andre menneskers frelse om, at således elskede Gud, at han gav...for at, enhver som tror...

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen